

tænkning fra ifjor om denne Sag, og der kunne de ærede Medlemmer læse den; men det ærede Medlem søgte at gøre gjældende, at saa vilde en Præst, der er afflediget fra et mindre Embede, hvor man ikke kan paalægge hans Eftermand, at svare fuld Pension, ingen Pension saa; hvilket efter hans Mening var urigtigt. Administrationen har hidtil hævdet for sig en saadan Afgjørelse og Anvendelse af disse store Midler — og vi vide Alle, hvor rige de ere —, at det Spørgsmaal, om en Enes Gange Tohundrede Rigsdaler mer eller mindre, er en Draabe i Havet overfor det Hele, og derfor vil ganske sikkert Administrationen, der er saa overordentlig samvittighedsfuld med Hensyn til at skaffe Embedsmændene, hvad de bør have, ikke undlade at tilflyde disse Par Hundrede Rigsdaler af de rige Midler, som de vedvarende holde udenfor Bevillingsmyndighedens Indflydelse; de ere, som sagt, saa store, at der slet ingen Vanskelighed vil blive herved. Derimod er det naturligt, at naar man anser det for berettiget, at Folkerepresentationen faar Indflydelse paa Anvendelsen ogsaa af disse Midler, vil man ikke, saalænge denne Berettigelse negtes, gaa hen og forsøge de Summer, som anvendes uden Bevillingsmyndighedens Indflydelse, ved at gjøre Tilskud fra den egentlige Statskasse af de Midler, som ere indbragne under Bevillingsmyndigheden. Denne Slutning forekommer mig aldeles klar og rigtig. — Den høitærede Minister mindede om, at ogsaa de nuværende Embedsmænd, der vare gaaede af paa Grund af Embeders Nedsættelse, ere forpligtede til at modtage ny Ansættelse. Dette er aldeles rigtigt, men Sagen er jo, hvad han ogsaa selv sagde, at de Bedkommende vel havde taget derimod, naar Regjeringen havde opfordret dem til at gøre det. Men vi tro, at Regjeringen har forsynet sig ved ikke at opfordre Saamange, som muligt til at modtage ny Ansættelse. Vi tro, at med den Bestemmelse, vi foreslaa, hvorved den Bedkommende ved en Erklæring for sit personlige Bedkommende om at ville modtage nyt Embede i Løbet af 5 Aar, maa paatage sig en formelig Forpligtelse i saa Henseende, vil Administrationen vanskeligt kunne undlade at benytte ham, naar der i Løbet af de 5 Aar er

en Plads, hvor han kan benyttes. Nu kan Administrationen let lade være at gøre det ved at undlade at opfordre ham, men efter vort Forslag vil der være en langt større Opfordring for Administrationen til at benytte ham, naar det er bevisligt, at han har faaet en vis Betaling i 5 Aar for at staa til Disposition, som det hedder i Embeds sproget. Det er dette, vi ville opnaa, og vi tro da, at Flere af disse Mænd ville blive mere benyttede, end de hidtil ere blevne. — Jeg kan ikke undlade at komme tilbage til en Uttring af den høitagtede Finanzminister, at Forslagene til § 6 vare et stærkt og voldsomt Indgreb i det, der hidtil har været tilladt. Deri var den høitagtede Minister ikke enig med det ærede Mindretal; thi det ærede Mindretal mente, at det var saa smaa Beløb, der her kunde være Tale om, at han netop anførte dette som en Grund til ikke at gaa ind paa Forslaget. Det var jo ikke noget Væsentligt, sagde han; det Hele, der vilde vindes ved at nedsætte Pensionerne, var høist 3,000 Rd. om Aaret, og det mente han var ikke saa stort. Nu mener den høitagtede Finanzminister, at det er stærkt og voldsomt. Det ærede Mindretal mente — og deri var ogsaa den høitagtede Finanzminister enig med ham —, at man kunde saa denne Nedsættelse paa andre Maader, saafremt ved at tage visse Procenter bort af selve Pensionen istedetfor at foretage en Nedsættelse i det Beløb, hvorefter Pensionen skal beregnes. Men for at der med Nytte skal kunne tales herom, burde det ærede Mindretal eller den høitagtede Minister have stillet Forslag dertil, saa kunde vi have haft Valget derimellem, og hvad der saa viste sig mest brugbart, kunde vi have valgt. Men her er intet Valg; her foreligger kun Udvalgets Flertals Forslag og ikke noget Andet. — Det er kun disse Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Jeg skal, inden jeg slutter, blot gøre det ærede Medlem for Præsto Amt's 4de Valgkreds opmærksom paa, at, som bekjendt, beløbe de ordinære Pensioner, der udbedes her i Landet, sig til henimod 1 Mill. Rd. om Aaret, men heraf ere kun 62,000 Rd. Pensioner for Embedsmænd, der ere afsaaede efter indtil 20 Aars Tjeneste. Resten